

Prothematia in omnes epistolas Pauli

Nu. 14.^b spicere solebatis: simulacra ituebamini. Adhanc q̄z vob̄ stadio fuit et semp̄ i deserto p̄ dñm murmurastis: ad egyptum vnde vos manu valida eiecerat redire cupientes. Quid plura? Ita patres vestri crebra p̄uocatiōe dñm irritauerunt ut oēs in heremo morerent: nec plus ex senioribus eoz q̄z duo holes terrā reppromissiōis itarent. Sz qd̄ antiqua replicamus: cū etiaz si illa minime fecissetis d̄ hoc solo nemo vos dignos venia iudicaret q̄ dominū christū p̄phetarum semp̄ vobis vocib⁹ reppromissū nō solum suscipe noluitis: sed etiā morte pessima pemisi. Quē ut nos cognouim⁹ statim credidim⁹: cū nobis de eo antea non fuerit p̄dicatū. Unde pbatur: q̄ idolis seruiuimus: nō obstinationi mentis: s̄ ignorantie deputandū. Qui enī cognituz illico sequimur: olim vtq̄ sequeremur si antea cognouissemus. Sic autem vos de generis nobili

Slo. ordi.

T Prothematia in omnes ep̄las Pauli. **H** ep̄stolis q̄dam sunt generalia que omnib⁹ cōueniunt: q̄daz specialia que ad singulas p̄tinēt. **P**rimo p̄siderantur sunt generalia: deinde videam⁹ q̄ sint specialia. **H**ec itaq̄ sunt generalia. Querit q̄re post euangeliū scripte sunt ep̄le: cū in euā gelio sit doctrina p̄ficio: p̄fecta regula vīnēdit: honestum quoq̄ morum ītegrā p̄formatio. Est etiā q̄stio q̄re dicant ep̄le: t̄ q̄ materia eaz: t̄ cōis intērō oīm. Deinde q̄stis d̄ ordīne eaz: t̄ numero. Hec p̄dicia generalia sunt oīb⁹ ep̄les p̄ueniēria. Ita vō speciālia sunt. **Q**uerit enī q̄b⁹ scribant: t̄ causa scribēdi: qd̄ etiā in singulis specialiis intēdat. Prime q̄stionē sic r̄ndet. Qd̄ ideo scripte sunt post euā gelio ut ī exordio nascētis ecclie nos ī calidas hereticoꝝ p̄minuiret oppugnatiōes: orītia q̄z vītia resecare: t̄ post futuras exclu deret q̄stioēs. In euā gelio nāq̄ sic dicta sunt q̄dā: vt facile male intelligētiꝝ ambiguitas t̄ error suboriret. Sicut illud q̄d̄ d̄rāno. xxx. xps eē baptiçatus vñ qdā heretici voluerunt sc̄per: vt null⁹ an. xxx. annū recte baptiçares. Erāt etiā p̄terea qdā ī euā gelio sic obscure dicta: vt inde fideles erāt dubitarēt. Itaq̄ p̄f heretici has t̄ alias q̄ tūc ī ecclia pullulabāt extirpādas: ista apl̄s scriptis ep̄las. His itaq̄ de causis p̄diciēt post euā gelio scripte sunt ep̄le. Nō sup̄flue. Sz quēadmodū xpb̄le post legē: sic ep̄le post euā gelia valde sunt vītles t̄ necessarie. Quis enī ī lege fuerit p̄fēcta doctrina: nec aliud ī xpb̄his q̄ in lege stīneat: qdā tamē ibi erant sub velamine dicta: q̄ in xpb̄tis apertius exposita quodāmodo dilucidant.

L Et ī tractū q̄z est q̄b⁹ op̄ a q̄busdā vocat sup̄additio: Et ī tractū de parabola illa euā gelica q̄d̄: Nō qdāz descedebat ab hierlin ī hiericho: t̄ incidit ī latrones. i. humānū gen⁹ qd̄ de celestis hierlm patria descedit ī mūdū: iter magnos videlz hostes. Qui etiā despolicauerūt eū: t̄ plagā ī mūpositis abiērūt semiūlō relicto. i. d̄lūrēs dogmatiꝝ erroribus cū subingauerūt. Accidit aut̄ vt sacerdos qdā t̄ levitā: dū trāslit̄ eadē via eo vīlo p̄terierūt. Lex enī t̄ xpb̄ humānū gen⁹ curare nō valuerūt. Samaritan⁹ aut̄ custos ille ver⁹ videlz xps iter faciēs. i. carnē assūmēs: miscōla motus ē. Et appropians alligavit vītnera eius infundēs oleū t̄ vīnu. i. graz spūssanci: t̄ noui testamēti doctrinā q̄ sic inebriat ut terrenop̄ desiderioꝝ obliuisci faciat. Et imponēs illū tūmēto dūt ī stabulū t̄ prūlit duos denarios dīces stabulario: curā illū habe: t̄ si qd̄ superogaueris ego cū rediero reddam tibi. Dedit enī apl̄s t̄ ceteris doctorib⁹ nouū t̄ vēt̄ testamētu: q̄ plura superogauerūt vt Paul⁹ et multi alij. P̄dōtest etiā per op̄ illa scala significari: in q̄ vidit iacob ascēdētes t̄ descēdes angelos: quoꝝ typū gessit Paul⁹ cum ad tertium celū rat⁹ p̄tus ē: vībi vīdit secreta t̄c. Cōdescēdit etiā intācū humānū: t̄ fragilitati vt diceret: vir reddat debituz vīxori. Distole dīcūt sup̄missē. i. sup̄ euā geliu missē. Quantu ordeūtū sunt ep̄le: decē ad ecclias: q̄tuor ad perso nas: in q̄ numero voluit ostēdere euā gelio t̄ legi se recordare. **G** Denarius

tate iactatis: quasi non morum imitatio magis q̄ carnalis nativitas filios vōs faciat esse sāctoꝝ rū. Deniq̄ esau et hismael cū de stirpe sint abrae minime tamē ī sīlīs reputant̄. His taliter altercantibus: apostolus se mediūz interponens ita partium dirimit questiones: vt neutrū eoz sua iusticia salute meruisse confirmet: ambos vō p̄ pulos et scienter et grauiter deliquisse. Judeos quidem q̄ per p̄eūaricationē legis deum in hō norauerint: Hētēs vō q̄ cum cognitum de creatura creatorem vt deūz debuerint venerari: gloriam eius in manufacta mutauerint simulacra. Utrosq̄ etiā similiter veniam consecutos eq̄les esse verissima ratione demonstrat: p̄sērtim cum in eadem lege p̄dictum sit et iudeos t̄ gētes ad christi fidem vocandos esse ostendat. Obrem vicissim eos humilians ad pacem t̄ cordiam cohortatur.

Clico. de Lyra

Incipit p̄emūm fratrū Nicolai de Lyra ordi

nis fratrū minorū in ep̄las Pauli. Ecce descripsi ea tibi triplicē. **P**ro. xiiij. qd̄ xbu de sapie descripsiōē dī: Sapia pauli apl̄s p̄ncipalit̄ cōsistit ī cognitōē dī nři tēs xpi p̄ redēptōē humāni generis passi: p̄p̄ qd̄ dicit Paul⁹. i. ad Cor. q. Nō iudicā ui me aliqd̄ sc̄re iter vos nīl tēs xpm t̄ hunc crucifixum. Hāc aut̄ sapiaz descripsiōē triplicē. s. lītis hebreis. grecis. t̄ latīnis. sī p̄figuratu fuerat d̄ descripōē tituli crucis q̄ script⁹ fuit hebraice: grece t̄ latīne. sīc br̄ Job. xix. Per h̄ cī q̄ i trib⁹ lin⁹ guis facta fuit h̄ descripōē figurātū fuit fidē xpi crucifixi p̄ to tuū orbē fore generalis publicādā: qd̄ potissimum ip̄letū fuit per doctrinā Pauli apl̄s t̄ scripturā: p̄p̄ qd̄ potuit dicere xbu p̄ assūptū: Ecce descripsiōē t̄c. In q̄ notant̄ q̄tuor cause hui⁹ apl̄s docrie. i. effectua: subiectua: finalis t̄ formalis. Circa p̄mū ē notandū q̄z Paul⁹ fuit scriptor hui⁹ doctrine: qd̄ notatur cū dī: Ecce descripsi. h̄ tñ fuit ministerialis: xps aut̄ p̄ncipalit̄ xpl̄ qd̄ dicit ad Gal. i. Motū vobis facio fratres euā gelio xpi qd̄ euā gelicatū ē a me: q̄r nō ē fm̄ hoīem: neḡ enī ego ab hoīe accepi illū neq̄ dīlīcī s̄ p̄ reuelationē tēs xpi. t̄ idō q̄r xpo reuelātē t̄ dictate hāc doctrinā descripsiōē: p̄uenienter dicere posuit xbu Baruch: qd̄ br̄ Hier. xxvij. Ex ore suo loquebat ad me q̄l leges ī libro oīs fīmones istos t̄ ego scribēba ī volumine attramēto. Baruch q̄ iterp̄ta b̄fīderī figura fuit apl̄s q̄ cōsecur⁹ ē misericordia t̄ b̄fīdictionē dei. Hieremias vō q̄ interpretat exēlūs deo: tēs xpm̄ figurauit quē deo p̄ exaltauit t̄ dedit il li nomē qd̄ ē sup̄ dē nomē: qd̄ dī Phil. q. t̄ idō h̄i potuit dicere paul⁹ apl̄s d̄ xpo: Ex ore suo loq̄bat ad me q̄l legēs ī libro. t̄ distictē t̄ aptē mīhi reuelādo: i. ego scribēba fm̄ cī reuelatio: nē ī volumine attramēto. ep̄las enī suas saltē aliq̄s vel p̄ aliquāt̄ eaz manu. xps̄a scripsit. vñ ī fine p̄me ep̄le. Corin. de: Salutatio mea manu Pauli: sup̄le scripta ē. B̄ enī modo signabat ep̄las suas p̄ notariū scriptas ne sub nomine cī ep̄le a falsis apl̄s scripte a fidelib⁹ recip̄ent̄. Cōtra sc̄d̄ sc̄lēdū q̄ sicut ē p̄bia naturali corp⁹ mobile est subiectū sub rōne absoluta t̄ in partialib⁹ libris sub rōnib⁹ determinat̄: vt corp⁹ mobile ad se tū ī libro celi t̄ mūdi. t̄ corp⁹ mobile ad formā ī libro de genēratioē t̄ corruptiōē sic de sub rōne absoluta ē subiectū ī sacra scriptura. In p̄tib⁹ vō cī sub determinat̄ rōnib⁹: vt ī veteri tēstamēto sub rōne creatiōis t̄ gubernatiōis: t̄ ī nouo sub rōne redēptōē ī generall. In ep̄lis vō Pauli sub rōne magis determinata. i. sub rōne redēptōē p̄ suam passionē. ideo dicit Paul⁹. i. ad Cor. i. P̄dēdicām̄ xpm̄ crucifixū: iudeis qd̄dens sc̄dālū: gētib⁹ aut̄ stulticiā: ipsi aut̄ vocat̄ ī deis atq̄ greci filiū dei xpm̄ dei x̄utē t̄ dei sapiaz. Nec igitur sapia doctrine Pauli q̄ ē causa subiectua tangit̄ cū dī: Eā. de qua dīc. Vcl. xij. Nos vōs īā annūciam⁹ q̄ ad p̄tēs nōs reppromissō facta ē xpo p̄ salutē mūdi p̄assuro. Circa tertium p̄siderādū q̄ causa finalis hui⁹ doctrine ē vītilitas tōt̄ ecclie notaſ cum dī: Tibi. i. ad utilitatē tuā: q̄r p̄ hāc doctrinā ītēlectam t̄ ope adimplētā habet̄ vita grē in p̄stī t̄ glīe in futuro de q̄ p̄t̄ accipi qd̄ dicit Prover.

Slo.ordi.

Argumentum

Slo.ordi.

Genarius natus ad decalogum legis: quaternari⁹ ad euangelia pertinet. Romanis i hac epistola scribit pro altercatione que erat inter illos. Alteratio autem talis erat. Dicebant iudei se de genere abrae esse: se etiam legem et prophetas accepisse: et nunc idola: sed vnu⁹ verum deum coluisse: gentiles canes immundos appellabant. Econtra gentiles se in auditu auris obedisse dicebant: quod ipi in bono ingenio et sue nature ascriberet. Iudeos autem non solū non obedisse christo: verūtā turpisima morte eum condemnasse dicebant. Ita ex utrīq; parte superbia: et nulla humilitas. Quibus se quasi mendium interponit apostolus: utrīq; confutando: vt sic innuit ad humilitatem: vt omnia attribuant gratie dei. Morem recte scribentium epistolas seruat preponendo salutationem in qua captat benivolentiā a persona sua: vbi dicit: Paulus apłs sc̄ xpi. A negocio vbi dicit: qđ ante promiserat. Ab auctore: vbi dicit: qui factus est ei. Ad auditoribus: vbi dicit: in quib⁹ es̄tis et vos vo. t̄c. Assignatis rationibus operis numeri et ordinis epistolariū. Explicato deniq; vnde et quare apostol⁹ romanis scripsit: siue de materia et intentione et modo tractandi exequit. Generalis omnī epistolariū materia est doctrina euāgelij. Intentio monet ad obedientiū euāgeliæ doctrine. Preter hec autem in singulis p̄prias intentiones et materias requiriuntur. Prima itaq; epistola materiarū habet romanū virtutis atq; gratie dei dona ad que eos hortat. Intentio eorū virtutis increpare et ad verā pacem fratnāq; cordiā sub manu grē humilitate. Mod⁹ tractandū. More scribentium epistas salutationes p̄mitit. In q̄ psonaz sua negociū: et auctore negocij comedat in q̄b⁹ arguit benivolentiā. Haymo post salutatiōem utriusq; p̄tis virtutis arguit ostendit gentiles a naturali rōne: et iudeos a lege exorbitasse. Deinde plurib⁹ modis ostendit iusticiā et salutē eq̄ ytrīq; eē nō p̄ legē h̄ p̄ fidē chris̄

stus vt a lege eos tollat et sola fide xp̄i eos constitutat. Circa finē h̄ moralis subdīs instructio: atq; in actiōegrāx finē tenet epila. Inter oēs epilas scriptores i trib⁹ Paul⁹ singularis excellit. In opis sc̄ p̄fuditate: qz ceteris plixius et ad intelligēdū difficult⁹. In fidei assertione: qz ad fidei catholice assertione cōgrua auctoritatum legis et p̄phete inducunt testimonia. In grē comēdatione: qz p̄tra arrogātes et supbos de suis opib⁹ p̄sumentes p̄ commendanda dei gratia prudenter fortiter dimicavit. Qui nimurum et in illo euidetior clarioz apparuit qz inf alia vobemēter eccliam dei p̄secut⁹ p̄ quo summo dignus fuit supplicio: p̄ maledictiō p̄secut⁹ ē grā: p̄ vānatōne suscepit misericordiam: in qz spes nostra plurimum sublevat. Finiunt p̄themata in oēs epilas Pauli.

Nico.de lyra

dicit Prover. iij. Precepta mea cor tuū custodiāt: lōgitudinez enī diey et ānos vite et pacē aponēt tibi. Dicit ānos vite q̄tū ad vitā grē: et lōgitudine diey q̄tū ad vitā glie q̄ elinitate includit a parte post. et pacē. i. q̄tēz appetit⁹: qz d̄ rōne finis ultimi ē q̄ q̄tēt totaliter appetitū. Circa q̄tū. s. causā formalē et cōscidū q̄ duplex ē forma doctrinæ. s. forma tractat⁹ et forma tractādi. Forma tractādi est mod⁹ agēdi q̄ triplex ē apud phos. s. diffinītu⁹: diuītu⁹ et p̄barītu⁹. et b̄ triplex mō vñt allūde apls. vñt i epila ad Heb. fidem diffinīt dīces: Fides ē substātia rex sperādax argumētū n̄ apparetū. Silr. i. Cor. xij. grāz diuīdit dīces: Diuīsioes aut̄ grāz sur̄: idē āt spūs. et subdit: Alij qdē p̄ spiritū dāk fimo sapie t̄c. Silr. i. Cor. xv. ex xp̄i resurrectiōe p̄bat resurrectionē generale mortuoz ē futuraz sicut possiblē ē ī tali materia: t̄b̄ formalis cā tāgīs: cu d̄: Tripliū: de q̄ p̄t accip̄i q̄ d̄ Ecēs. iij. Fūnciūl' triplex difficile rūpīt. Forma xō tractat⁹ p̄sistit ī diuīsioe doctrine. Diuīsio aut̄ tota doctrina in tres p̄tes fīm q̄ tribus p̄cipuis gētib⁹ scribit. p̄mo romanis q̄ p̄cel lebāt alias gētēs ī potēria. sc̄do greci q̄ p̄cellebāt alias gētēs sapia. tertio hebreis q̄ p̄cellebāt ī diuīne legis noticia. Romanis tñm scr̄p̄tū vñā epilas que p̄mo expone: sc̄ut ē p̄ma respectu altariū. Explicit proemium: Incipit argumentuz.

Nico.de lyra

Postilla Nicolai de lyra sup argumentum in epistolaz ad Romanos.

Omani sūt partl ita-

Rlieb̄ hi p̄reuenti sunt a falsis apostolis: et sub nomine domini no-

stri iesu christi in legem et prophe-

tas erant inducti. Hos reuocat

apl̄s ad veram et euāgeliā fidē.

b Scribens eis a corintho.

Rto ad compendiosam mani festationez dicendō ī sub sequenti epistola tria breuer tanguntur. quia p̄mo de scribūt illi quibus epistola illa est destinata: et hoc in principio argu menti: cum dicitur: Roman. sc̄do ponitut causa finalis vel quare scripta ē causa motiva. ibi: Hos reuocat apostolus tertio tāgitur locū a quo est transmissa. ibi: Scribens eis a corintho. Prima pars diuīditur in duas. q̄ p̄to describūt a regione sine pa-

tria. ibi: Martis italic. sc̄do describūt a religione falsa. ibi: Hi p̄reuenti sunt a falsis apl̄s. vbi circa deceptionem tria tanguntur. primo deceptores. ibi: A falsis apostolis. sc̄do forma deceptionis. ibi: Sub nomine dñi nostri iesu xp̄i. tertio materia in qua erant decepti. ibi: Quia in legem et p̄pheras erant inducti. q̄tū. s. ad obseruantiam legalium et cerimoniarum legis: quibus tamē p̄ finem impositū. Circa causam finalē duo tanguntur. quia primo ponitur reuocatio ab errore falsitatis. ibi: Hos reuocat apostolus. sc̄do inuitatio ad cognitionem veritatis. ibi: Ad veram euāgeliām veritatēm et qua breui divisione satis patent partes argumenti. Circa vero tertiam partem que tangit locū a quo transmissa est epistola alteratio est et doctorum saltē verbalis controuersia: Nam dicit Haymo q̄ ab athenis civitate grecorū sit transmissa romanis: quos non ip̄e non petrus vel aliquis. xij. apostolorum p̄mū instruxit: sed quidam indeorum credentiaz qui fide xp̄i ab apostolis percep̄ta venientes romanam vbi p̄cep̄t orbis residebat que apud bierosolymam didicērāt romanis euāgeliām. Origenes vero dicit eam missam a corintho: cui conforūnt finis plentis argumenti. cum dicitur: Scribens eis a corintho. t̄. p̄ isto inducit q̄ scribit apostolus ca. vi. plentis epile: Cōmēdo vobis p̄heben sororē nostraz que est in ministerio ecclie q̄ ē chencris. Chencris xō vt dicit Origenes locus dicit̄ corintho vicin⁹: unopōrtus iōp̄us corinthi. Maruz auctoritatum conflictus dissolui p̄t ut dicatur Paulū partes epistole scripsisse athenis. corinthi vero p̄fessile atq; eam deinde romanis destinasse.

s 3 vñ. Postilla

Slo.ordi.

Argumentuz in epistolā Pau li ad Romanos.

Romanī interpretant̄ sub limes suē tonatēs: quia illo tempore quo apl̄s hanc epistolam ad eos misit cunctis dominabāt gentib⁹. Ideoq; sub limores erāt omnibus populis et intonabant̄ precepta publica et privata eorūq; fama omnium hominū resonabat in ore. b A corintho. Origenes. Hanc ē de corintho scripsisse euidenter monstrat̄ ex eo q̄ dicit: Cōmēdo vobis p̄heben sororē nostrām mīstrām ecclie q̄ ē chencris. Chencris enī loco d̄ corintho vicinus īmo port⁹ iōp̄us corinthi. Et ex eo q̄ dīc: Salutaryos Laius hospes meus: de quo scribens corinthiis commemorat̄ dicens: Gratias ago deo meo: q̄ ne minem vestrū baptiçāu nisi Crispū et Laium: Haymo aut̄ ab athenis apostoluz scripsisse romanis dicit in his verbis: Ab athenis civitate grecorū scripsit apostolus romanis hanc epistolam: Quos nō ip̄e nō p̄t̄ vel aliquis duodecim apostoloz p̄mū instruxit: sed qdām indeorum credentiaz: qui fide xp̄i ab apostolis percep̄ta venientes romanam vbi princeps orbis residebat cui erant ip̄i subiecti que apud bierosolymam dīcērāt romanis euāgeliām. In ecclastica tamē historia sic legit: Claudi⁹ tēporib⁹ clementia dñe p̄uidētē petrum ad vobem romanā deducit. Iste adueniēs p̄mū in vobem romā euāgeliām sui clauib⁹ ianuā regni celestis aperuit. Hiero. sup p̄sentē epistolā ad romanos vbi scriptū ē vt aliqd̄ i partiar vobis gaudi⁹ spūalis ait sic: Romanos petri p̄dicatiōe fidē tenētes: p̄firmare se velle paul⁹ dīc. Hō q̄ min⁹ accep̄sissent a petro: s̄ vt duob⁹ apostolis attestantib⁹ atq; docerib⁹ eorū corroborare fides. Marū iiḡt̄ auctoritatum conflictū dirimētes dicem⁹ petru⁹ p̄mū p̄dicasse romanis q̄tū ad alios apostolos: sed nō p̄mū q̄tū ad omnes credentes. Itē dicemus athenis epistole p̄t̄ scripsisse: corinthi xō p̄fessile: atq; inde romanis eam destinasse. Hiero alteratio scribit romanis: confutās modo iudeos: modo gētēles: docens eos humiliari: vt omnia attribuat̄ grē dei. Judei. Salutem generi suo. Hētēs xō ingenio et nature attribuebant̄ Prima hec ponitut: quia p̄mū gradum erroris destruit. Cōmēdat personam et negocium: et auctorem negocij: in quib⁹ arguit benivolentiā.

Incipit epila